

Sygn. akt I ACz 726/14

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym :

Przewodniczący:	SSA Andrzej Palacz
Sędziowie:	SA Marek Klimczak (spraw.)
	SO del. Bogdan Ziemiański

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku **Grupy (...) Sp. z o.o. w R.**

z udziałem dłużnika **A. G.**

o nadanie klauzuli wykonalności przeciwko wspólnikowi spółki

na skutek zażalenia **wnioskodawcy**

na postanowienie Sądu Okręgowego – Sądu Gospodarczego w Rzeszowie z dnia 4 sierpnia 2014r. sygn. akt VI GCo 126/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie oddalił wniosek wierzyciela Grupy (...) Sp. z o.o. w R. o nadanie klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty tego samego Sądu z dnia 10 grudnia 2010r. sygn. akt VI GNc 300/10, przeciwko A. G. argumentując, że wnioskodawca nie wykazał przesłanek bezskuteczności egzekucji wobec spółki, określonych w art. 778¹ k.p.c.

Wskazał Sąd Okręgowy, iż okoliczności na które powoływał się wnioskodawca – tj. fakt wszczęcia postępowania układowego a następnie uchylenia układu i zmiany postępowania upadłościowego na obejmujące likwidację majątku upadłego oraz umorzenie postępowania egzekucyjnego przez Komornika Sądowego – same w sobie nie świadczą jeszcze o bezskuteczności egzekucji wobec spółki. Postępowanie egzekucyjne zostało, bowiem umorzone z mocy samego prawa wobec ogłoszenia upadłości spółki. Odnośnie zaś, postępowania upadłościowego, wierzyciel poza ogólnikowym stwierdzeniem o niemożności zaspokojenia swoich wierzytelności, nie powoływał się na żaden z przypadków bezskuteczności egzekucji w ramach postępowania upadłościowego (art. 13 ust. 1 i 2 oraz art. 361 ust. 1 tego prawa).

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie można wykluczyć, że w postępowaniu upadłościowym dojdzie do zaspokojenia wierzycieli upadłego, przynajmniej częściowo. Ocenę taką będzie można jednak sformułować na podstawie

przebiegu takiego postępowania. W każdym bądź razie będzie ona przedwczesna na wstępnym etapie postępowania upadłościowego. Fakt ogłoszenia upadłości dłużnika nie może przesądzać negatywnego wyniku postępowania upadłościowego dla wierzycieli upadłego.

W zażaleniu na powyższe wnioskodawca domagał się zmiany zaskarżonego postanowienia w całości poprzez nadanie klauzuli wykonalności przeciwko A. G. – (...). k. w S. oraz zasądzenia solidarnie od dłużnika i uczestnika postępowania na rzecz wierzyciela kosztów postępowania klauzulowego, w tym kosztów postępowania zażaleniowego, z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego, według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu zażalenia wnioskodawca argumentował, iż jest oczywistym, że skoro postępowanie upadłościowe z możliwością zawarcia układu – choć miało charakter naprawczy, okazało się bezskuteczne, to postępowanie upadłościowe obejmujące likwidację majątku dłużnika – jako postępowanie z założenia mniej preferencyjne od układu (art. 14 prawa upadłościowego), również okaże się bezskuteczne.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie posiada usprawiedliwionych podstaw.

Artykuł 778¹ k.p.c. zezwala wierzycielowi dysponującemu tytułem egzekucyjnym wydanym przeciwko samej spółce na uproszczony sposób uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko wspólnikowi, przy wykorzystaniu wyłącznie postępowania klauzulowego, w którym wystarczające jest wykazanie, że egzekucja przeciwko spółce była bezskuteczna, bądź że jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna. Podobnie jak w przypadku odpowiedzialności zarządców spółek z ograniczoną odpowiedzialnością (art. 299 k.s.h.), udowodnienie bezskuteczności egzekucji nie ogranicza się do możliwości przedstawienia postanowienia komornika o umorzeniu egzekucji z powodu jej bezskuteczności. Bezskuteczność egzekucji może być wykazana wszelkimi środkami dowodowymi, które mogą temu służyć. Z treści samego art. 778¹ k.p.c. nie wynikają, bowiem ograniczenia w tym zakresie, inaczej niż np. na gruncie art. 788 k.p.c.

W rozpoznawanej sprawie postępowanie upadłościowe jest w toku. Jeżeli zatem, traktować je, jako szczególną postać postępowania egzekucyjnego, a tak można powiedzieć o postaci likwidacyjnej tego postępowania, wnioskodawca winien był wykazać wszelkimi dostępnymi mu środkami dowodowymi, iż „jest oczywiste, że egzekucja ta będzie bezskuteczna”. Rację ma Sąd Okręgowy przyjmując, że nie przesądza o tym samo tylko niepowodzenie układu i zmiana sposobu prowadzenia postępowania na postępowanie obejmujące likwidację majątku dłużnika. Skoro wspomniana likwidacja jest dopiero na wstępnym etapie, trudno o kategorię sąd, co do tego, jakie jest prawdopodobieństwo zaspokojenia poszczególnych wierzycieli, w tym wnioskodawcy i czy rzeczywiście w jego przypadku jest już oczywiste, że nie uzyska on zaspokojenia, choćby w części. Zależy to przecież od wielu czynników, w tym od wielkości majątku upadłego podlegającego sprzedaży i spieniężeniu, jak też od pierwszeństwa w zakresie możliwości zaspokojenia się poszczególnych wierzycieli. Jednocześnie wiadomo, że upadły dysponuje pewnym majątkiem, z którego mogą być zaspokajani wierzyciele, gdyż w przeciwnym wypadku doszłoby do umorzenia postępowania upadłościowego (art. 361 ust. 1 prawa upadłościowego). Zażalenie jednak, poza powtórzeniem argumentów przytoczonych już we wniosku, nie zwiera nowych faktów czy dowodów opisujących aktualny stan postępowania upadłościowego, z punktu widzenia przesłanki, jaką miał wykazać wnioskodawca.

W tym stanie rzeczy zapatrywanie Sądu Okręgowego, iż wnioskodawca nie wykazał przesłanki bezskuteczności egzekucji z art. 778¹ k.p.c., nie zostało skutecznie podważone.

Z tych względów zażalenie wnioskodawcy podlegało oddaleniu, jako bezzasadne (art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.).